

# עירוי אלבומין בחולים קשים חבל הצלה או חרב פיפיות?

פרופ' מרדכי רביד

מחלקה פנימית ד', בי"ח מאיר, כפר-סבא

אלבומין, החלבון החוץ תאי העיקרי, ממלא תפקידים פיסולוגיים חיוניים. האלבומין אחראי ל- 80% מן הלחץ הקולואיד-אוסמוטי, הוא קושר ומוליך שורה של חומרים אנדוגניים וחיצוניים, הוא משמש כבופר, קושר רדיקלים חופשיים וחומרים רעילים.

היפואלבומינמיה מתפתחת במהירות במצבי חולי רבים החל מטראומה, זיהום קשה, מצבים לאחר ניתוח, מחלות כבד וכליה, מחלות סיסטמיות וממאירויות. הירידה בריכוז אלבומין נקשרה סטטיסטית לעליה בתמותה. תיקון היפואלבומינמיה ע"י עירוי אלבומין היה נפוץ במשך שנים משיקולים קליניים בסיסיים, המבוססים בחלקם על חוק סטרלינג.

מחקרים קליניים רבים נכשלו בניסיון להראות יתרון בהיוותרות בחיים או שיפור במהלך הקליני של חולים עם היפואלבומינמיה אשר טופלו בעירוי אלבומין לעומת אלה שקיבלו תמיסות מלאכותיות. מטהאנליזה של 30 מחקרים מבוקרים שבוצעה ע"י קבוצת Cochrane הראתה תמותת יתר מסוימת בחולים שטופלו באלבומין.

אין כאן אירוניה של הטבע אלא הבנה בלתי מספקת של מנגנוני היווצרות היפואלבומינמיה. הירידה באלבומין היא סימפטום ואינה סיבה למחלה ולכן הטיפול בסימפטום אינו מועיל. עיקר הירידה נובע ממיחול ומפיזור מחדש של האלבומין בין הדם לבין החלל הבין תאי. עירוי אלבומין אינו מתקן אל הליקוי הבסיסי שהוא חדירות יתר של הממברנה הקפילרית. לעיתים הוא עשוי להחמיר את הבצקת. לכן, פרט למצבים נדירים ומוגדרים היטב אין בעירוי אלבומין כל תועלת.

---

---

---

---

---

---

---

---